



## Creu de Beca

Olesa de Montserrat

### Ubicació

**Comarca:** Baix Llobregat  
**Lloc/Adreça:** Partida Bruguerols  
**Emplaçament** Camí que segueix del carrer Urgell, prop la zona esportiva de les Planes  
**Alçada:** 188

### Coordenades:

**Latitud:** 41.55697  
**Longitud:** 1.89057  
**UTM Est (X):** 407484  
**UTM Nord (Y):** 4601183

### Classificació

**Número de fitxa** 08147 - 58  
**Àmbit:** Patrimoni immoble  
**Tipologia** Element arquitectònic  
**Estil / època:** Modern Contemporani  
**Segle** XVI-XIX  
**Estat de conservació** Regular  
**Notes de conservació:** Columna erosionada.  
**Protecció** Legal  
**Tipus de protecció:** BCIN  
**Europea – Atributs inspire:** National Monument Record – Religios i/o funerari  
**Observacions protecció:** BCIN (BOE 30/03/1963)  
**Data aprovació:** dj., 14/03/1963 - 12:00  
**Número inventari** Sí: IPA 30851  
**Generalitat i altres inventaris**  
**Accés** Fàcil  
**Ús actual:** Ornamental  
**Titularitat** Pública

**Titular:** Ajuntament d'Olesa de Montserrat. Pl. Fèlix Figueras Aragay, s/n  
**Autoria de la fitxa** Jordi Piñero Subirana  
**Data de registre de la fitxa:** dt., 18/10/2011 - 02:00

## Descripció

Creu de terme que encara es conserva dempeus. S'assenta sobre una base de pedra quadrada i consisteix en un sòcol circular, semblant a una pedra de molí, al centre del qual s'enlaira una columna coronada per una creu de ferro. Aquesta creu presenta els braços amb expansions ovalades i extrems carrats. La creu està emplaçada a la partida de Bruguerols, just on el terme deixa de ser pla per convertir-se en muntanyós, en un encreuament al peu del camí ral que anava cap a Vacarisses (pel pla del Fideuer i coll de Bram) i continuava fins a Manresa. És l'única de les creus de terme d'Olesa que es conserva in situ.

## Història

La primera referència documental de la creu és de 1522. En aquesta data i durant el segle següent sol anomenar-se creu de Bequer i més tard, Creu de Beca. Probablement l'actual creu de ferro hi fou afegida més tard. El camí ral que anava cap a Vacarisses i Manresa deriva probablement d'un camí romà que seguia més o menys la vall del Llobregat. Als segles XVIII i XIX el camí pujava per la vall del Torrent de la Creu de Beca i la Roureda, passant per la font de la Pastora, fins al pla del Fideuer. Allà es bifurcava d'una banda entre el que es dirigia en direcció nord-est cap a Vacarisses, passant per l'estret coll de la Pedra de la Bossa i, de l'altra, el que es dirigia per coll de Bram i la serra de l'Hospici en direcció a Palà (una cruïlla de camins i punt estratègic on hi havia un hostal), i després continuava cap a Castellbell i Manresa.

## Bibliografia

GARCÍA DOMÈNECH, Miquel (1980). El llibre d'Olesa. Història i tradició d'una vila montserratina, p. 18  
MORERA, Jaume (1992). "Les creus de terme", a Centre Muntanyenc i de Recerques Olesà. Butlletí mensual, núm. 53 (octubre)  
PIÑERO, Jordi; SERRA, Ramon (2008). "El camí romà de la Torre del Breny i la vil·la de can Font de Cirerens (Castellgalí)", Dovella, núm. 98, Centre d'Estudis del Bages, Manresa, p. 5-14.





